Ankenævnet *for* Forsikring

Den 17. december 2018 blev i sag nr. 92618:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 5/7 2018 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

> "Min klient var den 25. juni 2014 udsat for en arbejdsskade. Sagen har været behandlet i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en arbejdsskadesag, idet sagen samtidigt har været behandlet hos Alm. Brand som ulykkesforsikringssag, hvor sagen tillige har været forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. nedenstående.
>
> I forbindelse med sagen hos Alm. Brand ulykkesforsikring er der opstået uenighed om fastsættelsen af min klients varige mén.
>
> I den forbindelse kan jeg oplyse, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anerkendt skaden som en arbejdsskade, idet méngraden den 13. juni 2017 blev fastsat til 5 % af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen. Min klient påklagede denne afgørelse, hvorefter Ankestyrelsen den 14. marts 2018 fastsatte min klients varige mén til 10 %. Jeg vedlægger kopi af de nævnte afgørelser.
>
> I den verserende ulykkesforsikringssag mod Alm. Brand har Alm. Brand den 28. april 2016 vurderet min klients varige mén til at være under 5 %, hvilket ikke berettiger til erstatningsudbetaling. Kopi af selskabets vurdering vedlægges. I den forbindelse har Alm. Brand lagt vægt på, at hændelsen ikke er egnet til at give varige gener i en normal rask ryg, hvorfor selskabet har vurderet, at min klients gener skyldes andre omstændigheder, end hændelsen den 25. juni 2014.
>
> Det blev herefter ved korrespondance med Alm. Brand aftalt, at afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afventedes, forinden en nærmere stillingtagen til det varige mén.

Den 13. juni 2017 fastsatte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som anført ovenfor min klients varige mén til 5 %, og jeg anmodede i den forbindelse Alm. Brand om at udbetale méngodtgørelse i henhold til denne afgørelse, hvilket selskabet dog afviste den 7. juli 2017 med samme begrundelse som ved afgørelsen den 28. april 2016. Jeg oplyste i den forbindelse, at det er min opfattelse, at der alene kan ske fradrag, hvis de eventuelle forudbestående gener er hovedårsag til aktuelle gener, hvilket efter min opfattelse ikke er tilfældet. Alm. Brand afviste dog fortsat at udbetale godtgørelse for varigt mén, og selskabet oversendte i den forbindelse sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på at få en vejledende udtalelse om det varige mén. Jeg vedlægger kopi af korrespondancen desangående.

Den 14. februar 2018 vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at det varige mén er mindre 5 %. Jeg anmodede i den forbindelse Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en revurdering, idet Styrelsen dog den 9. maj 2018 fastholdt den tidligere vurdering. Jeg vedlægger kopi af udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring samt min anmodning om revurdering til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I sagen over for Alm. Brand har jeg gjort gældende, at der ikke skal ske fradrag for forudbestående gener henset til, at hovedårsagen til min klients gener er ulykken den 25. juni 2014.

Jeg henviser til interne lægeark vedrørende Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse, hvilke vedlægges i kopi, idet det fremgår heraf, at Styrelsen ikke vurderer, at hændelsen er egnet til at medføre varigt mén hos en ellers rygrask person. Det gøres i den forbindelse gældende, at denne vurdering er helt uoverensstemmende med praksis fra Ankenævnet for Forsikring.

I den forbindelse henviser jeg i det hele til hovedårsagslæren, herunder til kendelserne AK 84.354 samt AK 79.347, der vedrørte årsagssammenhæng i sager med forudbestående sygdom (slidgigt).

I AK 84.354 havde klagers ulykkesforsikringsselskab afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens nuværende gener skyldtes en forudbestående lidelse/sygdom. Klager havde inden ulykken slidgigt i nakken, og denne var samvirkende årsag til, at klager fik diskusprolaps ved ulykkestilfældet. Ulykkesforsikringsselskabet vurderede, at hændelsen ikke i sig selv kunne udløse den anmeldte diskusprolaps i en normal rask nakke, hvorfor selskabet vurderede, at der ikke var årsagssammenhæng mellem ulykken og klagers gener.

Ankenævnet fandt det dog ikke bevist af selskabet, 'at klagerens nuværende gener primært skyldes de forudbestående degenerative forandringer i nakken', ligesom Nævnet fandt, 'at klagerens aktuelle gener hovedsageligt er forårsaget af den anmeldte hændelse, som selskabet har anerkendt som et dækningsberettigende ulykkestilfælde.'

Jeg henviser desuden til AK 79.347, hvor Nævnet fandt, 'at selskabet ikke har bevist, at der var forudbestående gener i skulderen, eller at have godtgjort, at hovedårsagen til klagerens gener er en forudbestående lidelse i skulderen.'

Det er således ikke en betingelse for at få erstatning, at der ikke foreligger sygdom, som medfører, at man kan være disponeret for en skade, idet det er en tilstrækkelig betingelse, at hændelsen er den primære årsag/hovedårsag til de efterfølgende gener, jf. nævnte kendelser fra Ankenævnet for Forsikring.

Endvidere gøres det gældende, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse er helt uoverensstemmende med Ankestyrelsens afgørelse samt de interne lægeark fra Ankestyrelsen i arbejdsskadesagen, hvor det fremgår, at der er 'Ingen forudbestående gene af betydning', ligesom det anføres, at hele det samlede mén på 10 % kan henføres til arbejdsskaden den 25. juni 2014.

Til spørgsmålet om, hvilket forudbestående lidelser, lægekonsulenten mener ingen betydning har, har lægekonsulenten svaret: 'forudbestående ryggener i form af MB scheuermann og hydromerli i brystryggens Th 7-9. Disse fund har slet ikke givet anledning til lægekontakt og gener i forvejen og derfor mener jeg ikke, at de har betydning. En symptomgivende hydromyeli vil desuden give neurogene symptomer i underekstremiteter hvis den skulle være symptomgivende og normal ikke lokale smerter.'

Som det således fremgår af ovenstående samt lægenotatet fra Ankestyrelsen i sin helhed, er Ankestyrelsen - der er højere myndighed i arbejdsskadesagen – kommet til en helt anden lægelig vurdering i sagen, hvilken Arbejdsmarkedets Erhvervssikring da også har fulgt i arbejdsskadesagen.

Derudover henvises til, at det påhviler forsikringsselskabet at løfte bevisbyrden for, at min klient – uanset ulykkestilfældet d. 25. juni 2014 – ville have haft ryggener.

Det gøres i den forbindelse gældende, at der ikke skal foretages fradrag for forudbestående gener henset til, at det er veldokumenteret, at hovedårsagen til min klients gener er ulykken den 25. juni 2014."

Selskabet har i brev af 17/7 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Fremstilling**
Vi modtager den 26. juli 2014 en anmeldelse fra kunden omkring en arbejdsskade en måned tidligere. Vi beder kunden vende tilbage, når der er truffet en afgørelse i arbejdsskadesagen.

I marts måned 2016 modtager vi afgørelsen fra arbejdsskadesagen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) afviser her, at der er tale om en arbejdsskade. Sammen med afgørelsen oplyser advokaten, at de anker sagen. Vi beder advokaten sende det lægelige grundlag for afgørelsen og den nye afgørelse, hvis den ændres.

Vi modtager kort efter det lægelige grundlag for AES' afgørelse og forelægger sagen for vores læger. De udtaler, at hændelsen ikke er egnet til at forårsage en varig skade i en normal rask ryg. Derfor meddeler vi - i lighed med AES - at de gener, der kan tilskrives den anmeldte hændelse, ikke udgør 5 %, og at kundens gener må skyldes andre omstændigheder.

Advokaten meddeler, at arbejdsskadesagen er blevet anket, og at de vender tilbage, når der er truffet afgørelse i anken. Ankestyrelsen sender efterfølgende sagen retur til AES og beder dem revurdere sagen. I den forbindelse beder advokaten om a conto, som vi afslår.

Vi modtager senere AES' revurdering arbejdsskadesagen, hvor de nu kommer frem til et varigt mén på 5 %. Der er intet nyt i sagen, hvorfor vi fastholder og forelægger sagen for AES på vores

betingelser (FAL). Helt som forventet kommer AES frem til, at der ikke er årsagssammenhæng, og at generne må skyldes andre forhold.

Advokaten beder AES revurdere deres afgørelse, men de fastholder. Vi fastholder ligeledes, og sagen indbringes for Nævnet.

Begrundelse
I forsikringsbetingelserne præciseres det side 5, punkt 2.1.1., at der skal være medicinsk årsagssammenhæng mellem hændelsen og de gener, kunden angiver som en følge af hændelsen. Det vil med andre ord sige, at hændelsen skal være egnet til at forvolde en varig personskade hos en normal rask person.

Både vi og AES har vurderet, at det at træde ned i et hul/ujævnhed fra en stige ikke er nok til at forvolde en varig skade hos en iøvrigt rygrask person. Af de primære lægelige oplysninger fremgår det, at der er tale om en forstuvning af ryggens thoracale del (brystryggen). Under normale omstændigheder vil følge af en forstuvning fortage sig over relativ kort tid. Endelig skal det påpeges, at røntgen- og scanningsoptagelser alene har vist degenerative forandringer, følger efter Morbus Scheuerman (udtalt krumning) og hydromyeli (væskeansamling i rygmarvens centralkanal).

Det er derfor vores vurdering, at den anmeldte skade alene er egnet til at forårsage forbigående gener og at smerterne fra brystryggen må tilskrives andre forhold. Dette bekræftes af, at generne er lokaliseret til de forudbestående degenerative forandringer og hans Morbus Scheuerman, som er konstateret på både scanning og røntgen.

Vi gør derfor også gældende, at der - som sagen er lægeligt belyst - er tale om forværring af forudbestående rygsygdom. Dette er direkte undtaget i betingelserne side 6, punkt 2.1.1.3.

Konklusion
Vi fastholder, at den anmeldte hændelse ikke er egnet til at forvolde en varig skade i en rask ryg. Vi gør samtidig gældende, at der er tale om forværring af forudbestående sygdom i ryggen, som er direkte undtaget i betingelserne. Derfor fastholder vi, at det varige mén - der kan tilskrives denne skade – er mindre end 5 %, og at vi derfor ikke kan tilbyde kunden erstatning i denne sag."

Klagerens advokat har i brev af 2/8 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg vedlægger i den forbindelse kopi af afgørelse af 4. januar 2017, hvori Ankestyrelsen har anført følgende:

'Vi vurderer, at det er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at hændelsen den 25. juni 2014 er årsag til dine smerter i brystryggen.

Du gik og klippede hæk og trådte pludselig ned i et hul i jorden, hvilket medførte, at du fik et vrid i ryggen, imens du gik med hækkeklipperen. Hækkeklipperen vejede ca. 6 kg.

Vi har lagt vægt på, at du dagen efter hændelsen opsøgte kiropraktor. Det fremgår af journal fra kiropraktor, at behandlingerne er udført i brystryggen. Du fik 6 behandlinger i brystryggen uden effekt i perioden fra den 26. juni 2014 til den 16. juli 2014, og du opsøgte efterfølgende i august

2014 egen læge. Det fremgår af notat fra egen læge, at der er tale om en facetledsproblematik, og at der ikke er prolapsmistanke. Du henvises til fysioterapeut.

Vi har derudover lagt vægt på, at hændelsen, efter en lægefaglig vurdering, er egnet til at medføre smerter i brystryggen.

Vi har endvidere lagt vægt på, at du har modtaget relevant behandling ved kiropraktor og senere fysioterapeut.

Vi vurderer derfor, at dine gener i brystryggen med overvejende sandsynlighed er en følge af hændelsen den 25. juni 2014.'

I den verserende ulykkesforsikringssag mod Alm. Brand har Alm. Brand den 28. april 2016 vurderet min klients varige mén til at være under 5 %, hvilket ikke berettiger til erstatningsudbetaling, idet Alm. Brand har lagt vægt på, at hændelsen ikke er egnet til at give varige gener i en normal rask ryg, hvorfor selskabet har vurderet, at min klients gener skyldes andre omstændigheder, end hændelsen den 25. juni 2014.

Der blev herefter som anført i klagen indhentet en vejledende udtalelse om méngraden fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvori Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede følgende:

'Vi vurderer imidlertid på baggrund af beskrivelsen af hændelsesforløbet den 25. juni
2014, at det ikke i tilstrækkeligt omfang er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem [klagerens] træden ned i et hul under hækklipning og hans aktuelle smerter i brystryggen.' og at, 'Det er derfor vores vurdering, at [klagerens] brystrygsmerter med overvejende sandsynlighed må skyldes andre forhold end den anmeldte hændelse.'

Afgørelsen af 4. januar 2017 fra Ankestyrelsen og ovennævnte udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring stemmer således ikke overens for så vidt angår vurdering af skadens egnethed.

Bevisbedømmelserne for skadens egnethed er imidlertid ens i arbejdsskadesager og ulykkessager, idet bevislempelsesreglen i ASL § 12 ikke finder anvendelse vedrørende vurdering af skadens anerkendelse og egnethed.

Det gøres i den forbindelse gældende, at det er meget veldokumenteret, at hovedårsagen til min klients gener er ulykken den 25. juni 2014."

Selskabet har i brev af 22/8 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Advokaten henviser her til Ankestyrelsens afgørelse fra den 4. januar 2017, hvor Styrelsen alene anerkender hændelsen som en arbejdsskade.

Der er i nærværende ulykkesforsikringssag ikke tvist om, hvorvidt den anmeldte hændelse skal anerkendes som et ulykkestilfælde. Tvistepunktet i nærværende sag er dels om de påberåbte gener kan henføres til den anerkendte hændelse, dels om eventuelle kausale gener er undtaget fra dækning.

Temaet for denne ulykkesforsikringssag adskiller sig således væsentligt fra arbejdsskadeforsikringssagen. Den omstændighed at en ulykke anerkendes som værende en arbejdsskade iht. til betingelserne herfor i arbejdsskadesikringsloven, er på ingen måde ensbetydende med, at kravet for årsagssammenhæng i forsikringssagen, eller for den sags skyld erstatningssagen, er til stede.

I relation til årsagssammenhængsvurdering og begrebet 'egnethed' skal det særskilt bemærkes, at det i erstatnings- og forsikringssager er en minimumsbetingelse, at hændelsen er egnet. Det er derimod ikke i sig selv tilstrækkeligt, idet kravet til bevis for årsagssammenhæng er 'overvejende sandsynlighed'. Anvendelsesområdet for begrebet 'egnethed' er således ganske begrænset i forsikrings- og erstatningsretlige sager, således at sådanne sager naturligvis kan afvises med en 'allerede fordi' - afgørelse, såfremt hændelsen ikke er egnet.

Væsentligt for sagens bedømmelse er det, at AES også har udtalt sig på grundlag af de forsikringsretlige bevisregler. Denne udtalelse må være afgørende for sagen.

Vi fastholder derfor, det omkring årsagssammenhæng anført og bemærker supplerende, at der i øvrigt er tale om forværring af en forudbestående rygsygdom, hvilket er direkte undtaget i betingelserne."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 18/9 2018, hvori det bl.a. er anført:

"Endvidere henvises til interne lægeark fra Ankestyrelsen i arbejdsskadesagen, hvor det fremgår, at der er 'Ingen forudbestående gene af betydning', ligesom det anføres, at hele det samlede mén på 10 % kan henføres til arbejdsskaden den 25. juni 2014.

Til spørgsmålet om, hvilket forudbestående lidelser, lægekonsulenten mener ingen betydning har, har lægekonsulenten svaret: 'forudbestående ryggener i form af MB scheuermann og hydromyerli i brystryggens Th 7-9. Disse fund har slet ikke givet anledning til lægekontakt og gener i forvejen og derfor mener jeg ikke, at de har betydning. En symptomgivende hydromyeli vil desuden give neurogene symptomer i underekstremiteter hvis den skulle være symptomgivende og normal ikke lokale smerter.'

Alm. Brand anfører endvidere i brev af 22. august 2018, at hændelsen skal være 'egnet' til at medføre de pågældende gener, og jeg står i den forbindelse uforstående over for, at selskabet på forhånd kan udelukke, at det vrid, som min klient pådrog sig i ryggen ved at træde i et hul den 25. juni 2014, og som medførte en forstuvning i ryggen, er egnet til at medføre varigt mén. I den forbindelse henviser jeg til de foreliggende lægeattester af hhv. 28. august 2014 og 27. marts 2015, hvor lægen anfører, at det på daværende tidspunkt endnu er usikkert, hvorvidt min klients funktionsnedsættelse er varigt nedsat. Lægen anfører således i den forbindelse intet om, at skaden ikke er egnet til at medføre varig funktionsnedsættelse, men anfører derimod, at nærmere undersøgelser afventes.

Det gøres således i det hele gældende, at skaden er egnet til at medføre varig personskade, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 25. juni 2014 og min klients gener, og at der ikke skal ske fradrag for min klients forudbestående ryggener, idet ulykken den 25. juni 2014 er hovedårsagen til min klients varige gener."

Hertil har selskabet i brev af 8/10 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi skal derfor blot henvise til, at Ankestyrelsens principafgørelse 33-17 på arbejdsskaderne giver en langt lempeligere vurdering omkring årsagssammenhæng og herunder især i sager med forudbestående sygdom/skade.
>
> Det er derfor værd at notere sig, at AES indledningsvis afviser arbejdsskaden med, at hændelsen ikke er egnet til at forvolde varige gener i en normal rask ryg. Det samme har vores læger vurderet inden AES (Pkontoret) over to omgange afviser og fastholder, at hændelsen ikke er egnet til at forvolde en varig skade.
>
> Den vurdering giver god mening, når man tænker på, at kunden ikke har været udsat for andet end, hvad andre med manuelt arbejde jævnligt udsættes for i deres daglige arbejde. Derfor er det mere end påfaldende, at Ankestyrelsen ikke hæfter sig ved, at generne opstår lige nøjagtig der, hvor rygsøjlen i forvejen er svækket. Dette på trods af, at brystryggen er langt stærkere end både lænde- og halsryggen.
>
> Vi skal derfor fastholde, at der ikke er dokumenteret nogen ny strukturel skade i brystryggen, og at der alene er tale om forudbestående sygdom, der er blevet symptomgivende efter en beskeden påvirkning."

Nævnet har fået forlagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 13/6 2017 vedrørende arbejdsskaden fremgår bl.a.:

> "**Varigt mén**
> **Afgørelse**
> Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 5 procent. Det betyder, at du vil få udbetalt en godtgørelse for varigt mén på 43.000 kroner.
>
> **Begrundelse**
> Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden.
>
> Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 5 procent. Vi har fastsat dit varige mén efter vores vejledende méntabel.
>
> Efter tabellens punkt B.1.2.1 vurderes brystryggen, med følger efter forvridninger, diskusprolaps og brud med lette, daglige rygsmerter til 5 procent.
>
> Vi har lagt vægt på, at du har knivstik lignende smerter i brystryggen med forværring ved fysisk aktivitet, sidebøjning, rotation og foroverbøjning.
>
> Der er stivhedsfornemmelse i ryggen og natlig forværring ved rotation i sengen.

Dine gener svarer ikke helt til ovennævnte punkt i méntabellen, og vi har foretaget en skønsmæssig vurdering.

Efter en samlet vurdering har vi skønsmæssigt fastsat dit varige mén til 5 procent."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelseaf 15/2 2018 vedrørende ulykkesforsikringen fremgår bl.a.:

"**Vurdering af varigt mén**
Vi har ved vurderingen i denne sag taget udgangspunkt i, at der er tale om en privat ulykkesforsikringssag, som skal vurderes ud fra de betingelser, som gælder for private ulykkesforsikringer. Det vil sige, at vi har vurderet følgerne efter skaden i forhold til den aftale, som [klageren] har indgået med sit forsikringsselskab, og som er kommet til udtryk i forsikringsselskabets forsikringsbetingelser.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne for private ulykkesforsikringer, at der skal være en medicinsk årsagssammenhæng mellem uheldet og skaden, ligesom ulykkestilfældet skal være egnet til at forårsage personskade.

Når der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén endvidere ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Det er sådan, at det efter disse regler er [klageren], der skal løfte bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem skaden og de anførte gener.

Da der således gælder andre regler for vurderingen af en privat ulykkesforsikringssag, er vi ikke bundet af, hvilken vurdering der er foretaget i arbejdsskadesagen.

Vores lægekonsulent med speciale i neurokirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:
- [Klageren] trådte den 25. juni 2014, i forbindelse med at han var i gang med at klippe hæk, pludselig ned i et lille hul i jorden og fik et vrid i ryggen.
- Den følgende dag konsulterede [Klageren] en kiropraktor, hvor han klagede over smerter i brystryggen. Der blev foretaget røntgenundersøgelse af brystrygsøjlen, der viste tegn på degenerative forandringer.
- MR-skanning af brystrygsøjlen den 20. maj 2015 viste følger efter morbus Scheuermann og tegn på hydromyeli (væskeansamling i rygmarvens centralkanal) ved 7. til 9. brysthvirvel.
- [Klageren] har modtaget behandlinger hos kiropraktor og senere ved fysioterapeut.

[Klageren] klager aktuelt over dag- og natlige smerter i brystryggen.

Vi vurderer imidlertid på baggrund af beskrivelsen af hændelsesforløbet den 25. juni 2014, at det ikke i tilstrækkeligt omfang er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem [klagerens] træden ned i et hul under hækklipning og hans aktuelle smerter i brystryggen.

Vi har i samråd med vores lægekonsulent vurderet, at den beskrevne hændelse lægeligt set ikke er egnet til at medføre varige gener i brystryggen hos en ellers rygrask person, men allerhøjest forbigående smerter.

Vi har i den forbindelse noteret os, at røntgen og MR-skanning af brystrygsøjlen har vist degenerative forandringer, følger efter morbus Scheuermann og hydromyeli.

Det er derfor vores vurdering, at [klagerens] brystrygsmerter med overvejende sandsynlighed må skyldes andre forhold end den anmeldte hændelse.

På grund af manglende årsagssammenhæng vurderer vi derfor, at hændelsen den 25. juni 2014 ikke har medført et varigt mén på 5 procent eller derover."

Af Ankestyrelsens afgørelse af 14/3 2018 vedrørende arbejdsskaden fremgår bl.a.:

"Afgørelse
Du har klaget over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om godtgørelse for varigt mén. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgjorde sagen den 13. juni 2017.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:
- Du har ret til 10 procent i godtgørelse for varigt mén. Vi forhøjer derfor méngraden fra 5 til 10 procent.

Det betyder, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse. Du vil høre fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som nu beregner den nye godtgørelse. Forsikringsselskabet vil herefter udbetale beløbet.

Begrundelsen for afgørelsen
Sådan vurderer vi sagen
Ankestyrelsen vurderer, at dine gener efter arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 10 procent.

Hvad er afgørende for resultatet
På baggrund af de lægelige akter i sagen lægger vi vægt på, at du har middelsvære daglige smerter i brystryggen med forværring ved længerevarende siddende stilling og natlige smerter. Du har indskrænket bevægelighed i brystryggen og muskulær ømhed. Du tager 2-3 slags smertestillende medicin.

Vi har sammenlignet dine gener med punkt B.1.2.3. i méntabellen. Det fremgår af punktet, at middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende smerter svarer til en méngrad på 10 procent. Vi vurderer, at dine gener svarer til punktet i tabellen.

Vi er opmærksomme på, at du har fået påvist MB Scheuermann og hydromyerli i brystryggens Th 7-9 og moderat diskus degeneration. Vi lægger herved vægt på, at du ikke har klaget over dine forudbestående ryglidelser forud for arbejdsskaden. Vi lægger også vægt på, at en hydromyerli ville give neurogene symptomer i underekstremiteterne, hvis den var symptomgivende og ikke lokale smerter, hvilket er tilfældet for dig.

> Videre lægger vi vægt på, at dine forudbestående ryglidelser ikke ville blive symptomgivende inden for kortere tid uanset arbejdsskaden. Vi finder derfor ikke grundlag for at foretage et fradrag for dine forudbestående ryglidelser. Oplysningerne fremgår særligt af lægeerklæring I, funktionsattest af 27. marts 2015, egen lægejournal, journaludskrift fra kiropraktor, Skrivelse fra Lægerne […] af 10. januar 2017, speciallægeerklæring af 2. marts 2017 og journal fra […] Privathospital […]."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fastholdelse af 9/5 2018 vedrørende ulykkesforsikringen fremgår bl.a.:

> "Varigt mén
> Det varige mén er fortsat mindre end 5 procent
>
> Sagen har på ny været forelagt for vores lægekonsulent med speciale i neurokirurgi med jeres bemærkninger og de lægelige oplysninger i sagen.
>
> Det er vores lægelige vurdering, at den beskrevne hændelse, hvor [Klageren] under hækklipning med en 5,6 kg tung hækklipper trådte ned i et mindre hul, ikke medfører nogen væsentlig belastning i ryggen, der kan medføre varige gener.
>
> Det er herefter fortsat vores lægelige vurdering, at den beskrevne hændelse ikke er egnet til at medføre et varigt mén hos en ellers rygrask person, og at der således ikke er medicinsk årsagssammenhæng mellem hændelsen og [klagerens] gener i brystryggen.
>
> Vi er opmærksomme på, at Center for Ulykker i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i en arbejdsskadesag af Ankestyrelsen er blevet pålagt at anerkende samme hændelse som en arbejdsskade, og at Ankestyrelsen senest har fastsat det varige mén efter hændelsen til 10 procent.
> Som nævnt i vores udtalelse af 14. februar 2018 er vi ikke bundet af, hvilken vurdering der er foretaget i arbejdsskadesagen.
>
> I ulykkesforsikringssager er det vilkårene i forsikringsbetingelserne, der bestemmer dækningsomfanget og skadelidte, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem de varige gener og den anmeldte hændelse. Arbejdsskadesager er derimod reguleret af arbejdsskadesikringsloven og retspraksis i arbejdsskadesager. Vurderingerne i de to sagstyper kan derfor være forskellige.
>
> Vi fastholder derfor vores udtalelse af 14. februar 2018."

Af udtalelse fra lægekonsulenten hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende arbejdsskaden fremgår bl.a.:

> "**Her er spørgsmålene til og svarene fra lægekonsulenten (svar står med fed):**
>
> **1.** Hvad er tilskadekomnes samlede mén for gener fra brystryggen? (Angiv, om der er tale om mén fastsat efter skøn eller méntabel)

B.1.2.3. 10% for middelsvær daglige smerter i brystryggen med forværring ved længerevarende siddende stilling samt natlige smerter – tager 2-3 slags smertestillende dagligt – samt noget indskrænket bevægelighed i brystryggen + muskulære ømhed – akt 050.

2. Hvilke forudbestående/konkurrerende ryggener har SKL, der har betydning?

Ingen forudbestående gene af betydning.

3. Ville disse blive symptomgivende inden for kortere tid, uanset arbejdsskaden?

4. Hvor stor en del af det samlede mén kan på den baggrund henføres til arbejdsskaden?

Det hele.

[…], 08.02.2018

Her er de uddybende spørgsmål til og svar fra lægekonsulenten (svar står med fed):

1. I forhold til spørgsmål to ønskes det uddybet, hvilke forudbestående lidelser, du mener ingen betydning har?

Forudbestående ryggener i form af MB scheuermann og hydromyerli i brystryggens Th 7-9. Disse fund har slet ikke givet anledning til lægekontakt og gener i forvejen og derfor mener jeg ikke, at de har betydning. En symptomgivende hydromyeli vil desuden give neurogene symptomer i underekstremiteter hvis den skulle være symptomgivende og normal ikke lokale smerter.
2. Jeg er blevet opmærksom på, at det fremgår af akt.022 s. 2, at SKL ved røntgenundersøgelse har fået påvist ved T4 til T8 moderat diskus degeneration, jeg skal i den forbindelse spørge om, hvorvidt denne lidelse ville blive symptomgivende inden for kortere tid uanset arbejdsskaden?

For mig at se, er der ikke tale om svær degenerative forandringer som ud fra prognosesynspunktet ville have været symptomgivende.

3. Ville SKL's øvrige forudbestående ryglidelser, såsom MBscheuermann og hydromyerli i brystryggens Th 7-9 blive symptomgivende inden for kortere tid uanset arbejdsskaden?

Det skønner jeg ikke.

4. Dit svar på spørgsmål 4, om hvor stor en del af det samlede mén kan på den baggrund henføres til arbejdsskaden, ønskes uddybet.

Jeg kan ikke uddybe det yderligere end at sige, at der ikke er et forudbestående aspekt i patientens mén af betydning og derfor må hele ménet tilskrives skaden.

[…], 14.02.2018"

12. 92618

Af lægekonsulentens vurdering hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vedrørende ulykkesforsikringen fremgår bl.a.:

> "**Kopi af lægekonsulentens endelige vurdering:**
> 03 MAY 2018, […]:
> N-læge
> Det at man træder ned i et mindre hul medfører ikke nogen væsentlig belastning i ryggen, specielt intet der kan medføre varige gener.
> ----
> 02 MAY 2018, […]:
> N-læge
> Hændelsen som den er beskrevet, er hos en ellers rygrask person, ikke egnet til at medføre et varigt men. Der er simpelt hen ikke medicinsk årsagssammenhæng.
> ----
> 07 MAR 2018, […]:
> N-læge
> Har set kommentarer fra adv.
> Som hændelsen er beskrevet, er der ikke medicinsk årsagssammenhæng mellem hændelsen og de gener i brystryggen der nævnes.
> Derfor fastholder vi tidligere vurdering."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**Forsikringen dækker**
> **2.1. Direkte følger af ulykkestilfælde**
> **2.1 .1 .**
> Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
>
> For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet I sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.
>
> **Forsikringen dækker ikke**
> **2.1. Sygdom m.m.**
> …
> **2.1.1.3.**
> Forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom."

<u>Nævnet udtaler:</u>

Klageren har anmeldt, at han den 25/6 2014 fik et vrid i ryggen, da han ved klipning af hæk trådte ned i et hul i jorden. Hændelsen blev anerkendt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

som en arbejdsskade. Afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring blev påklaget til Ankestyrelsen, der ved afgørelse af 14/3 2018 tilkendte klageren en méngodtgørelse på 10 procent.

Selskabet har til brug for den private ulykkessag indhentet en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvoraf det fremgår at klagerens varige mén som følge af det anmeldte ulykkestilfælde er mindre end 5 procent, da der ikke er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde af 25/6 2014 og klagerens ryggener. Selskabet har herefter afvist at udbetale erstatning og har anført, at der er tale om en forværring af en forudbestående sygdom i ryggen.

Klageren har anført, at "Det … ikke [er] en betingelse for at få erstatning, at der ikke foreligger sygdom, som medfører, at man kan være disponeret for en skade, idet det er en tilstrækkelig betingelse, at hændelsen er den primære årsag/hovedårsag til de efterfølgende gener". Klageren har hertil anført, at ulykken den 25/6 2014 er hovedårsagen til hans ryggener. Klageren har tillige anført, at det påhviler selskabet at løfte bevisbyrden for, at klageren uanset ulykkestilfældet af 25/6 2014, ville have haft ryggener.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1, at " det [er] et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden." Det fremgår endvidere af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1.3, at forsikringen ikke dækker "forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom."

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet i overensstemmelse med afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende den private ulykkessag har fastsat klagerens méngrad til under 5 % og på den baggrund har afvist at yde forsikringsdækning.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at MR-scanningen af 20/5 2015 viste følger efter Morbus Scheuermann og tegn på Hydromyeli ved 7. til 9. brysthvirvel. Nævnet har også lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sin udtalelse har vurderet, at hændelsen lægeligt set

ikke er egnet til at medføre varige gener i brystryggen hos en ellers rygrask person, og at klagerens brystrygsmerter med overvejende sandsynlighed må skyldes andre forhold end den anmeldte hændelse. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 9/5 2018 – efter anmodning om genvurdering - har fastholdt den tidligere udtalelse af 14/2 2018.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at Ankestyrelsen i arbejdsskadesagen har fastsat klagerens méngrad til 10 procent – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand